Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1141
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

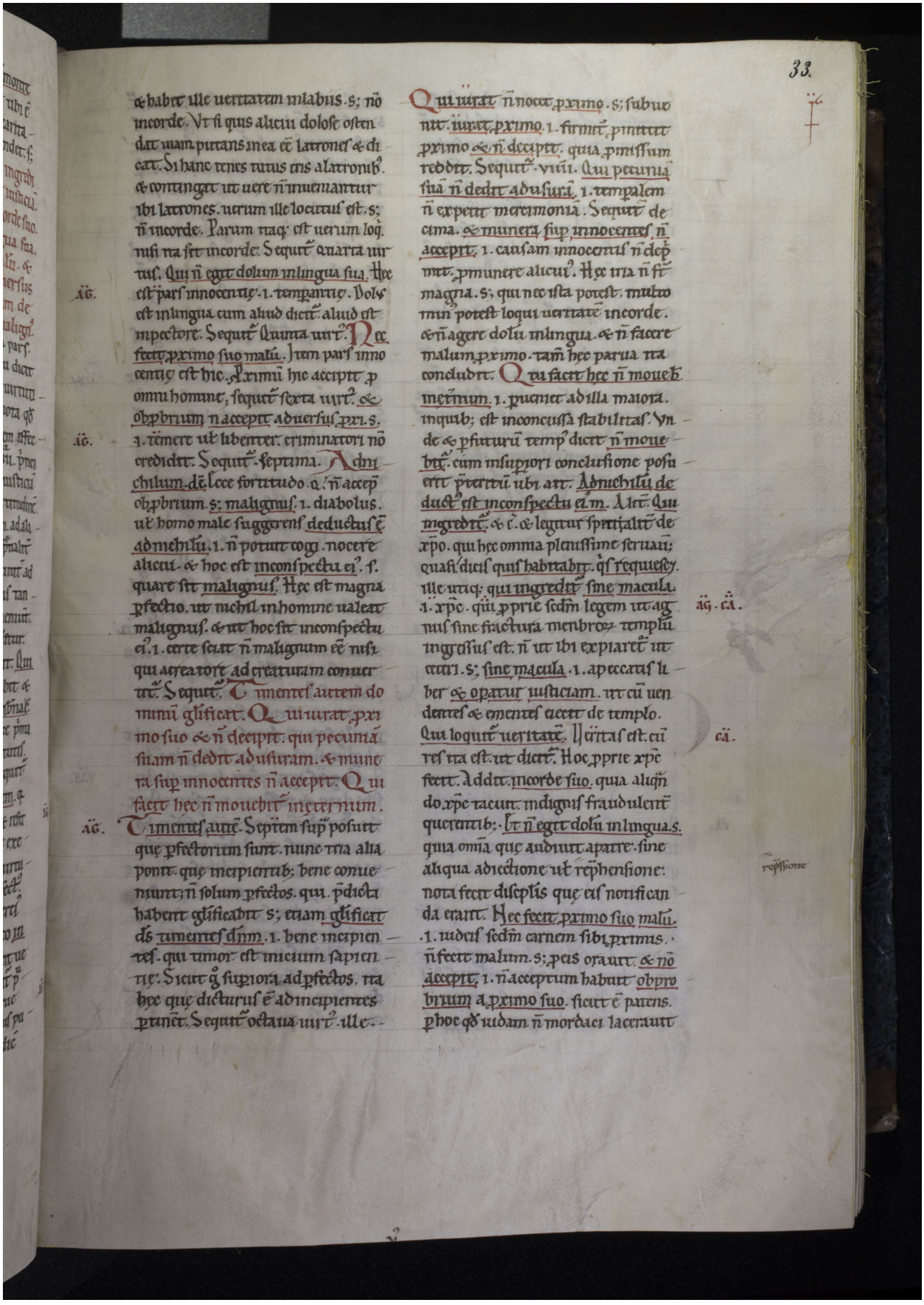

& habet ille ueritatem in labiis. s; nō
in corde. Vt si quis alicui dolose osten
dat uiam putans in ea ēē latrones & di
cat. Si hanc tenes tutus eris a latronib⁹.
& contingat ut uere nō inueniantur
ibi latrones. uerum ille locutus est. s;
nō in corde. Parum itaq; est uerum loq̄.
nisi ita sit in corde. Sequit̄ quarta uir
tus. Qui nō egit dolum in lingua sua. Hec
ag. est pars innocentie. i. temperantie. Dolus
est in lingua cum aliud dicit̄. aliud est
in pectore. Sequit̄ Quinta uirt⁹. Nec
fecit proximo suo malū. Item pars inno
centie est hic. Proximū hic accipit p
omni homine; sequit̄ sexta uirt⁹. &
obprobrium nō accepit aduersus proxi. s.
ag. i. temere uel libenter. criminatori nō
credidit. Sequit̄. septima. Ad ni
chilum dē. Ecce fortitudo. q. nō accep
obprobrium. s; malignus. i. diabolus.
uel homo male suggerens deductus ē
ad nichilū. i. nō potuit cogi. nocere
alicui. & hoc est in conspectu ei⁹. s.
quare sit malignus. Hec est magna
perfectio. ut nichil in homine ualeat
malignus. & ut hoc sit in conspectu
ei⁹. i. certe sciat nō malignum ēē nisi
qui a creatore ad creaturam conuer
tit̄. Sequit̄. Timentes autem do
minū glificat. Qui iurat proxi
mo suo & nō decipit. qui pecuniā
suam nō dedit ad usuram. & mune
ra sup innocentes nō accepit. Qui
facit hec nō mouebit̄ in eternum.
ag. Timentes autē. Septem sup̄ posuit
que perfectorum sunt. nunc tria alia
ponit. que incipientib; bene conue
niunt; nō solum perfectos. qui. p̄dicta
habent glificabit s; etiam glificat
ds timentes dnm. i. bene incipien
tes. qui timor est inicium sapien
tie. Sicut g̊ superiora ad perfectos. ita
hec que dicturus ē ad incipientes
pertinet. Sequit̄ octaua uirt⁹. ille.

Qui iurat nō nocet proximo. s; subue
nit. iurat proximo. i. firmit̄ promittit
proximo & nō decipit. quia promissum
reddit. Sequit̄. viiii. Qui pecuniā
suā nō dedit ad usurā. i. temporalem
nō expetit mercimoniā. Sequit̄ de
cima. & munera sup innocentes nō
accepit. i. causam innocentis nō dep̄
mit. pmunere alicui⁹. Hec tria nō fit̄
magna. s; qui nec ista potest. multo
min⁹ potest loqui ueritatē in corde.
& nō agere dolū in lingua. & nō facere
malum proximo. tam̄ hec parua ita
concludit. Qui facit hec nō moueb̄
in eternum. i. perueniet ad illa maiora.
in quib; est inconcussa stabilitas. Vn
de & pfuturū temp⁹ dicit nō moue
bit̄. cum in superiori conclusione posu
erit preteritū. ubi ait. Ad nichilū de
duct⁹ est in conspectu ei⁹ m. Alit̄. Qui
ingredit̄. & c. & legitur specialit̄ de
xpo. qui hec omnia plenissime seruauit;
quasi dicis quis habitabit. q̄s requiescet.
ille utiq; qui ingredit̄ sine macula.
i. xpc. qui pprie scdm̄ legem ut ag ag. ca.
nus sine fractura menbrorū templū
ingressus est. nō ut ibi expiaret̄ ut
ceteri. s; sine macula. i. a peccatis li
ber & operatur iusticiam. ut cū uen
dentes & ementes eiecit de templo.
Qui loquit̄ ueritatē. Ueritas est. cū ca.
res ita est. ut dicit̄. Hoc pprie xpc
fecit. Addit. in corde suo. quia aliqn̄
do xpc tacuit. indignis fraudulent̄
querentib;. Et nō egit dolū in lingua. s.
quia omīa que audiuit a patre. sine
aliqua adiectione uel rep̄hensione. repssione
nota fecit discplis que eis notifican
da erant. Nec fecit proximo suo malū.
i. iudeis scdm̄ carnem sibi proximis.
nō fecit malum. s; pro eis orauit. & nō
accepit. i. nō acceptum habuit obpro
brium a proximo suo. sicut ē patens.
p hoc qd̄ iudam nō mordaci lacerauit